

али винаги води до изчезване или изменение на по-низшите. Диаболизмът, или страхът на детето и дивака от силите на мрака и тайнственото зло, свършва там, където всичко болезнено и ужасно е било въплътено в зли духове, което предполага наличие на техни противоположности. Диаболизмът е дал начало на Политеизма, с един водещ добър дух, който с времето става върховен. След това имаме Монотеизъм. Но тъй като злото продължава да съществува, предполага се, че съществуват изначално зли сили или духове, които се противопоставят на доброто. Следвайки същия процес, техният водач се превръща в антипод, в Луцифер, Сатана или архидявол, в резултат на което се появява Дуализмът. Тук имаме един дух, надарен с невероятна енергия и сила, само дето не е всемогъщ, чието зло далеч надминава всичко, приписвано на боговете и дяволите в политеизма. Неговата главната цел е да проклина човечеството до края на света и силата му е толкова голяма, че за да спаси дори малка част от това човечество, самият Бог или Неговият собствен Син трябва да се покаят като човеци – идея, създадена от индийския Будизъм. Всичко това е естествена и логична последица на Фетишизма и Шаманизма. Магьосничеството и разказите за него следват пътя на религията на съответната епоха. В най-ранните времена жените изглеждат са били единствените лекари – тоест магьосници – и тъй като човекът е бил на най-ниското ниво от своето развитие, магията е била отвратителна. След това се появил шаманът – човек, посветен в Анимизма – една по-рафинирана магия, която към онзи момент е била единствена религия. Но вещиците съществували и продължили да съществуват *pari passu*²⁰⁷ през всички етапи от развитието на религията. Днес могат да се открият всички форми и фази на магьосника и вещицата; понякога следи от най-ранната и най-варварска магия са видими и осезаеми дори в най-напредничавата вяра. Имената и общностите могат да се менят, но истината е, че всичко е просто „магия“ и нищо друго.

²⁰⁷ Едновременно, наравно (лат.) – *б. пр.*